

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

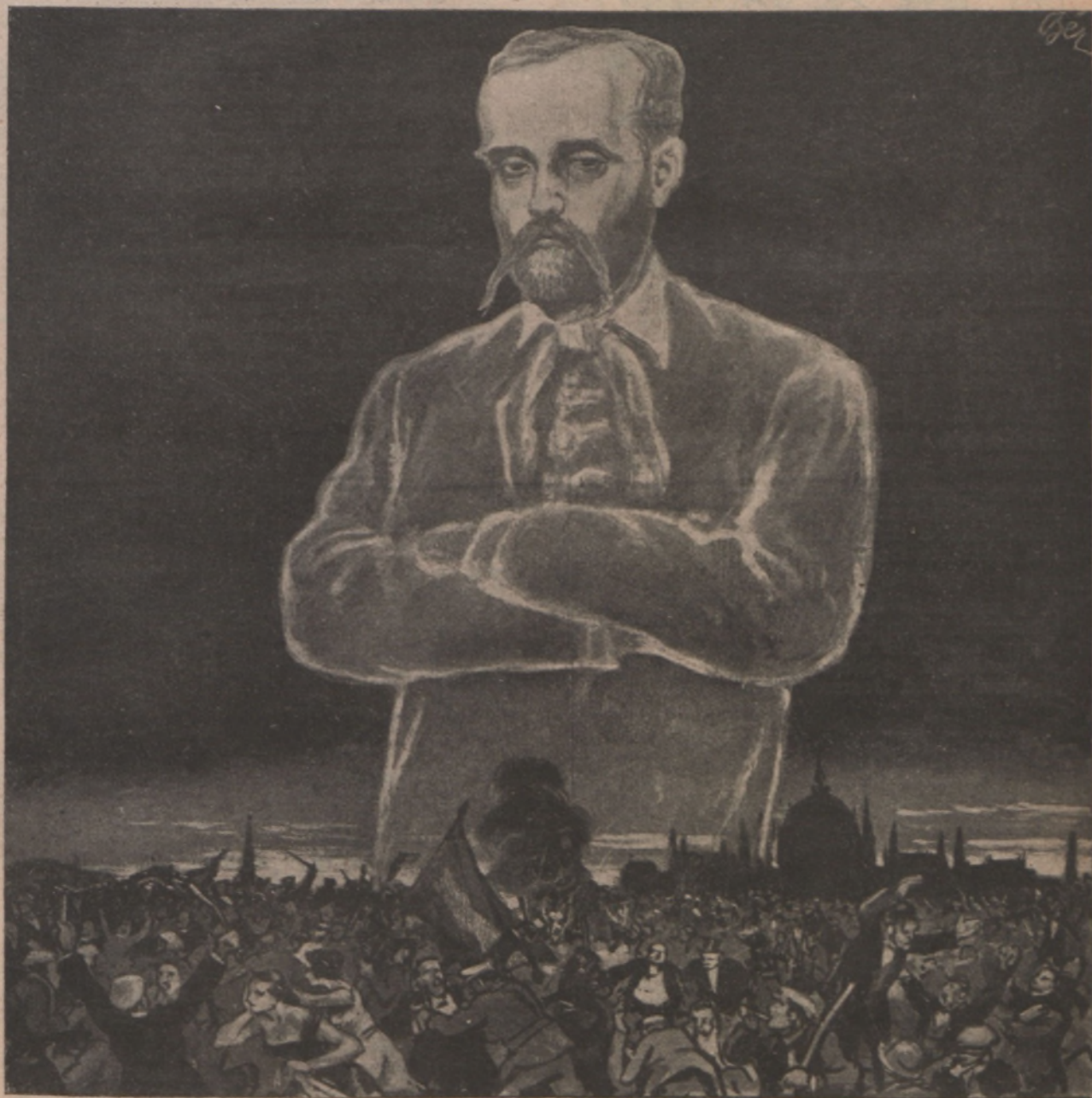
Előfizetési ár Magyarországon:
Negyedévre 600 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadó-
hivatal 138-05

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Teréz-körút 5

A százéves Madách

„Imé, látjátok, ez átkos gyümölcse,
Ha aljas tervvel annyi martalóc
Kezében a szent zászlót lengeti
S gyáván hízelegve a népszenvedélynek,
Hivatlanul törekszik föl vezérül.“

(„Az ember tragédiája“, 7. szín)

Az ember tragikomédiája

ELSŐ SZIN

(A budapesti városházán. Az Ur (Wolff von Wolfenau) díctől (Csillérytól) környezetben trónján (fauteuil à la course). Angyalok (engedélyesek) serege térden. A négy főangyal (Mozis,

Igazgató, Trafikos, Vállalkozó) a trón mellett áll. Lucifer (Vázsonyi) egyelőre nem látható, Fábrián és Pakots eltakarják.)

Angyalok kara:

Dicsőség a magasban Wolff vezérnek,
Dicsérje őt a Szózat és a Nép.
Ki többséget csinált a kisebbségből
S pillantásától pártja félrelép.
Ő a nyerő, — kéj és gyönyör egésze,
Részünk csak árnyék, melyet széke vet,
Imádjuk őt a végtelen kegyért, hogy
Érettünk oly korán fölbredett.

Wolff úr. — Be van fejezve kurzusunk, igen,
A nép morog, a zaklató pihen.
Százmilliárd is eljár tengelyén,
Míg bankóprés fogát újítani kell.

Mozis főangyal:

Ki a konstruktív úrt kimérted,
Koncessziót adván beléje,
Amely begázolt jól s egészen
A destruktívok faj-belébe:
Hozsánna néked, Jogrend!

Vállalkozó főangyal:

Ki bölcsen a bösz forradalmárt
S az udvaroncot egyesíted,

Vaskarikát alkotva fából
S Wolff Karikát létre segített:
Hozsánna néked, Bűvész!

Wolff úr. — S te, Lucifer, hallgatsz, önhitően állsz,
Nem tetszik tán fajvédő rendszerem?

Vázsonyi — Lucifer:

S mi tessék rajta? Pár kurzuslovag,
Más-más rebachhal, címmel s egyazon
Talentummentességgel fölruházva,
Most támogatja, protégálja egymást,
Míg űz és eltaszít ész, szaktudást...
Húsofszafékhoz helyezéd embered
S elnézed néki, hogy kalmárkodik,
Autóz' s magát Stinnesnek képzeli,
De hogyha elfecsérli mind, amit
Az „átkos” szabadelvűség teremtett,
Miként fölélte itt a bolsevizmus,
Amit egyén és tőke alkotott:
Te akkor is ülsz trágyadombodon
S becsmérelsz nagyszerű elődöket.

Wolff úr. — Csak hódolat illet meg, nem bírálat,
Az ember végre is csak érdek-állat.

Vázsonyi — Lucifer:

Nem adhatok mást, mint mi lényegem.
Átlátok én a kurzus-tényeken.

(Az engedélyesekre mutatóva.)

Dicsér eléggé Hangya és Futúra,
S a többi fajvédelmi kreatúra.
Te szülted őt, mint én a Fábriánt,
Ki tőlem csak mandátumot kívánt.

Bárhogy rikácsolsz, köztudott a tény,
Hogy mindöröktől fogva élek én
S túléllek téged én, — úgy éljek én!

Wolff úr. — Hah, sémita!... E zó e tréfe zau!
Nem ősbib nálad Wolff von Wolfenau?

Vázsonyi — Lucifer:

Lehettél tán az őserdőben ordas,
Az én őszám már ott is ír meg olvas...

Wolff úr. — Hah, pártos szellem, sőt demokra-pártos!
Mególmozhatnálak, de nem teszem.
Számúzve minden üzempapcsolatból
Küzdj kisebbségben, büdös zsidegen,
S bús ellenzéki séged érzetében
Gyötörjön az a rémes gondolat,
Hogy hasztalan mondsz szónoklatokat,
Eszed hiú a Terror ellenében,

Vázsonyi — Lucifer:

Nem úgy! A részemet követelem.

Az egységes mennyországban

Az Úr. — Csak hódolat illet meg, nem bírálat.
Lucifer. — Nem adhatok mást, mint mi lényegem.

(„Az ember tragédiája“, Első szín)

Wolff úr (gúnnyal):

Legyén! Tekints im a Teréz-körútra,
Szűkebb hazádra, — ott a Borsszem Jankó
Redakciója, hol torzkép s szatira
Íródik minden héten a papírra, —
Nos, luciferi zsé közvélemény,
Onnét rikácsolhatsz te énfélem.

Hol a kacagás Cézárt kezdte ki,
Rövid uralma van már csak neki.

Engedélyesek kara:

El a közös vályútól, átkozott,
Hozsánna Wolffnak, ki zsákmányt hozott!

MOLNÁR JENŐ

Ki mit idéz Madáchból?

Rakovszky Iván az új és a régi mozisról:
„Nekem még társa sincsen ellenemre,
Bár orra kissé horgas, lába görbe.“

(Tizenegyedik szín)

Seiffensteiner Salamon

rövid indítványa a közbotrányok megelőzésére

Mélt. tisztelet Belödmimisztér Ur! Excellenc!

Öz otóbbi idükben túlbátorodott gorázda elemeknek hozánk
konzolidációja érdekibe voló elnémitásán már ün is sokat
tűrhetta fíjotol, szépen kopaszudó fejit. Én odok Excellencnek
ed jó tonácst. Tessék megfogadni! Ho legküzelebb elfognak öz
ün rendürei színházi merénylüket, lüvöldözöket, batrány-
okozúkat, eccerüen bánjonok el velük üd, mintho — tisztes-
séges, hozofios zsidók volnának. Gorontáalom Nadméltúságo-
dot o legjorsabb sikerrül, Olázatos tisztelettel
S. S.

Ki mit idéz Madáchból?

Nagyatádi-Szabó — Földnélküli Jánoshoz:

„Kevesbet óhajts s tán elérheted.“ (Tizedik szín)

Vázsonyi — Lucifer:

Fukar kezekkel mérsz, de most nagy úr vagy
S egy finom toll, az is elég nekem.

FRANCIÁK A RUHR-VIDÉKEN

A BANYAKINCÉS

GERMÁN RABSZOLGA
POINCARÉ SZERINT

MÁSODIK SZIN

(Ádám mint a Paradicsom-központ igazgatója, Éva mint Maitresse, Lucifer mint Tözsdeügynök. Mellettük a tudatlan-

ság és örök élelmesség fáj. Éva kosztümje egy fügefalevél és egy pár hócipő. Angyalí csupaszkarok stb.)

- Éva. — Ah, élni, élni: mily édes, mi szép!
 Ádám. — És úrnak lenni nagy pénzek felett
 Elszámolásra. Mily gyönyörletes
 Érezni, hogy gondoskodnak felőlünk
 S miénk a paradicsom-kivitel
 S itthon a rothadtját adhatjuk el.
 Éva. — Engem ez, drágám, mit sem érdekel.
 Én nyújtottam tenéked kéjeket
 S ezért egy gyémántfüggőt végy nekem.
 Ádám. — A függő, látom, élet-elv neked.
 Majd megveszem, ha hogy elment a besszem.
 Éva. — Szomjúzom, Ádám, nézd, mi csábosan
 Néz e gyümölcs ránk. (Az almafára mutat.)
 Ádám. — Vegyek tíz vagónnal?
 Egy Ur szava:
 Megállj, megállj, inkább Salgót vegyél!
 Az Ofát és Ált. Fát kerüld, kerüld,
 Más szellem óvja csábgyümölcseit,
 S fatig lesz az, ki ebben spekulál.
 Amott a függő, amit hölgyed áhit,
 Ott hűvös árnyék kínál nyugalommal
 Ragyogó délnek sikkasztó hevében.
 Ádám. — Kitünő tipp és úgy látszik, komoly.
 Éva. — Mért szebb az Ofa, mint más, vagy miért
 Oly link e tipp?
 Ádám. — Hát miért kék az ég?
 Mért jó a dollár? És mért rossz a márka?
 Kövessük Öt, a Schwarcz urat, jer Éva.

(Letelepednek egy lugasban.)

- Éva. — Ne hajtsd keblemre szőrös arcodat,
 Nem tűrhetek ily borostás poját,
 Várij, kérlek, míg egy borbély születik.
 (Nagy szélroham, Lucifer a lombok között megjelenik.)
 Ádám. — Hah nő! mi ez, nem hallék még hasonlót.
 Miként ha ellenséges idegen,
 Destruktív faj lehelne mireánk.
 Éva. — Az égi jazz-band is elhallgatott.
 Ádám. — Itt kebleden, úgy tetszik, hallom azt még.

- Éva. — Én meg, ha nálam a ficsz elfogyott,
 A te zsebedben megtalálom, Ádám,
 Hol is találnék máshol kívül
 Ily kitünő Palit, ki hossz-időn
 A dohányt ontja számolatlanul.

(Egy tözsdeügynök orrhangon énekelni kezd egy közeli ágon.)

- Éva. — Hallgasd csak, Ádám, oh mondd, érted-e
 E kis csalogány mily papirt kínál?
 Ádám. — Én a központ zúgását hallgatom,
 A telefon-kagyló is így dalol.
 Éva. — Mily csodás összevisszahang ez, édes:
 E sokszerű szó mind mással beszél.

(Uj szélroham. Lucifer a megrettenő emberpár előtt megjelenik. Lucifer kacag.)

Lucifer. — Mit álmélkodtok?

(Évához, aki futásnak indul):

Oh megállj, kecses hölgy!
 Engedd, hogy hócipődet megcsodáljam.
 (Éva megáll s lassanként fölháborodik.)

- Éva. — Piszkos aszfaltbetyár, pofonverem!
 Lucifer (félre):
 E mintakép milljószor újuland meg.
 (Fenn.) Ádám, te félsz?

- Ádám. — Tőled, hitvány pasas?
 Hogy mersz tegezni, hisz nem ittunk brudert?
 Lucifer. — Üdvözlég, testvér és szellem-poténtát!

- Ádám. — Oh mondd, ki vagy te? (Félre.) És honnan tudod,
 Hogy én már rég impotentát vagyok?
 (Főnt.) Nem tudtam, hogy van ember kívülünk, —
 Ki tudja ezt a tippet: hogy kell élni?
 Lucifer. — Hohó! Nagyon sok van még, mit te nem tudsz
 S nem is fogsz tudni. Vagy a jámbor agg
 Steinach hírére hallottad volna tán?
 Egy oltás kell neked csak, hogy föleszmélj
 S tudásod nagykorúvá tenne téged.
 Ez Ofa rejt itt minden birtokot,
 Ha pár ezer krónnal emelkedik,
 Steinachhoz mégy s annyit tudsz, mint a Csortos,
 Ettől örök-ifjú marad kecsed.
 Ádám. — De hátha megcsalsz és rossz lesz a tipp?
 Egy Ur szava:
 Ember, vigyázz! Ős tagadás kisért!
 Ádám. — Mi hang ez ismét?

Lucifer. — A szél gójakat ráz.
A konkurens cég ügynöke, a Schwarcz,
Segítetek,
Felelőtlen elemek,
Ez embert nektek
Szerezni meg.
(Szélroham. Lucifer fejbevágja Ádámot. A dics s a vér elborítja.)
Az Ofa az enyém. Nos, hány kötés kell?
Ádám. — Fejemre adj egyet mindenesetre.
Ah, mondd, ki vagy hát? Hisz olyanak látszol,
Mint mink vagyunk.

Lucifer. — Jól nézd meg e sasort,
Nemes fajom' nyilván mutatja ez,
Bár nemrégen még destruktív valék.
Ott álltam egy nagyúrnak trónja mellett,
Kinek akkor bankbizománya volt,
S rebachból osztalékom is kijárt.

Ádám. — Mért nem maradtál hát a régi cégnél.
Valami stiklit csináltál talán?

Lucifer. — Meguntam ott a második helyet.
Önállósítani kívántam magam.
Nagyon unalmas és egyhangú vót ott,
Szeretnék már saját zsebemre bótot.
Akarsz-e hát társulni vélem, Ádám?

Ádám. — Megmondta Schwarcz úr: csödbe vinni fog.
Hahogy saját szakállra dolgozom.

Éva. — Miért? A paradicsom jobb talán.
Mint Ált. Fa- és az Ofának gyümölcse?
És Schwarcz úr, a minden lében kanál,
Mért nem jelen meg most, a nyavalyás,
Hogy téves tipp örvény felé ne vonjon?

Lucifer. — Lám, megjelent az első tőzsde-nő!
Nagy sor jövend utánad, szép hugom,
S a tébolydába téved sok közülök...
A tét halála az okoskodás.

Éva. — Én megveszek hát egyet a kötésből.

Ádám. — Ne tedd, mert átkozott...
(Lucifer kacag.) pechben vagyok.
De csak vegyünk, jöjjön reánk a krach,
Legyek tudó, mint Isten.

(Minden Ofát megvesznek.)

Éva. — S e felett

Lucifer. — Örökké ifjú.
Erre, erre csak.
Az alhatatlanságnak fája ez.
Siessetek!

(Az Ált. Fa elé vonja őket, egy Cherub lángoló karddal
útfokat állja.)

Cherub. — Dutyiba véletek!

Egy Ur szava:
Ádám, Ádám, elhagytál engemet,
Nem kapsz több tippet, lásd, mit érsz magadban.
Ádám. — El innen, hölgyem, bárhová el, el
A Paradicsom-központ pénzivel.
Tőzsdei kar:
Ah, sírjátok testvéri könnyeket,
Győzött a bessz, jaj, minden elveszett!

CARÁMY

Ki mit idéz Madáchból?

Madách Imre (aki a jubiláris hívásra fölébred):

„Oh, mért ébredtem? Hogy körültekintve,
Jobban megértsem e kor törpeségét,
Mosolygó arc alá rejtett bűnével
S a megszokás hazug erényivel.“ (Tizedik szín)

Egy revolveres felelőtlen

Madách művéből, a nyolcadik színből a következő sorokat írta
ki és küldötte el Adorján Gézának, az Ébredők körözött
„nemzetvédelmi“ titkáranak ismeretlen címére:

„Allítsd föl, Kleppler, horoszkópomat,
Rossz álmom volt az éjjel, rettegek,
Mi konjunkturákban van csillagom?“

Ki mit idéz Madáchból?

Gömbös Gyula:

„...Két szó menti meg
A mindenünnen megtámadt nagy eszmét,
A jók számára mondjuk egyikét:
„Veszélyben a hon“ és ők ébredeznek.“

(Kilencedik szín)

A nagy hidegben

— Mit csináltak a franciák, mikor Thyssen Frigyes meg-
tagadta a szénszállítást?
— Csavarta az orrukát a dolog és Thyssentettek.

Szó síncs róla!

Kedves Borsszem Jankó! Igaz az a rémhír, hogy a zala-
egerszegi internátus kigyulladását rövid zárlat okozta? Tisz-
telettel valaki, aki nem hiszi.

Ki mit idéz Madáchból?

Az antiszemita:

„...Nem szenvedhetem
É iajt, mely oly epés, bús fölfogással
Megirigyelte ezt a csillogó
Nyugodt világot tőlünk s újat eszmél.“

(Nyolcadik szín)

Az egységes pártból

— Nem szép a hótól, hogy megakadályozta a képviselők
zalaegerszegi kirándulását.
— Hja, barátom, ez az a bizonyos „földről jövő fehér
terror“, amit az emigránsok emlegetnek.

KÉPVISELŐK LÁTOGATÁSA ZALAEGERSZEGEN

LÁTCSÓ ÉS REVOLVER

HATODIK SZIN

(A „Palais de Pali”-ban. Jazz-band, dekoltált nők, bőlé, 25% luxusadó, lélméletlen táncosnők. Ádám és Lucifer mint gazdag kontreminőrök társaságban mulatnak. Éva mint Jucika, és a The sisters Hippia két tagja az asztalnál dözsölnek és konzumálnak.)

Első kontreminőr:

Nézd, nézd, barátom, mily serény s ügyes
E táncosnő zöld szallagával ott,
Kinek testét más ruha nem fedi
S mernék fogadni, azt is leveti.

Ádám. — Gemacht!

Első kontreminőr. — Legyen. A téttem egy kötés Ganz.

Ádám. — A tét részéről ez a nő legyen! (Jucikára mutat, aki a karmesterrel kokettál.)

Első kontreminőr:

Művésznő, tűnjön el a zöld szalag,
S e duzzadt tárca nem marad adósa.

(A táncosnő le akarja vetni, ebben a pillanatban megjelenik az inspekción rendőrtisztviselő és lepedőt dob a nőre.)

A táncosnő. — A film volt minden vágyam életemben,
Hogy lepedőre jussak egyszer is.
És legszebb álmom ime teljesült. (Tovább táncol.)

Első kontreminőr:

Vesztettem. Egy kötés Ganz a tied,
De add el gyorsan, jön a kontremin.

Ádám (jegyzőkönyvébe ír):

A Ganz enyém. Jöjj, szép Jucim, ölelj meg,
S ti, Sisters Hippia, táncoljatok
És pajzán dalt daloljon ajkatok!

1. Hippia (énekel):

Kemál, Kemál, Kemál,
A Salgó rosszul áll.
Lanyha a kereslet,
Egy vagyont kerestek...

(Nagy taps. Távolról az éjszakai magánforgalom moraja. Hirnök jő és pihegve szól.)

Hirnök. — Hallgassátok, mit mondandó leszek,
De főpincér, előbb egy feketét.

Pincérek kara:

Záróra van, záróra van, kéremásson.

Ádám. — Hagyjuk hát hallani! Pezsgőt igyál,
S öleld meg Hippia, numero cváj.

Hirnök (leteszi álarcát, egy halott áll a társaság előtt):

Én már nem élek, jóbarátaim,
Holttest vagyok, ki entreprise-re vár.
Nagy kontreminben voltam eddig és
„Fatig” levék. A tőzsde, jaj, szilárd.

(Nagy rémület. Mindenki elatél. A pincérek eloltják a csillárokat. A sötétben mint vizió megjelenik a másnapi tőzsdei jelentés.)

Ádám (recitálva olvassa):

A tőzsdén tomboló a hausse,
A kontreminnek dolga rossz.
A Ganz-Danub. árfolyama
Két millióra hága ma,
S ki tegnap vett Georgiát,
Csaphat ma szörnyű orgiát.

(Pincérek moraja: Záróra, záróra!)

Vezess Lucifer, vezess új lokálba!

Jucika. — S én jobb „palit” kérek e palinál,
Ki hossza játszik s nem kontreminál.

(Záróra.) STELLA ADORJÁN

NYOLCADIK SZIN

(Ádám mint dr. Lateiner. Éva mint Ella (neje), Udvaronc mint Börzeáner.)

Börzeáner (súgva Évához):

Most rohanok, mert utótőzsde van,
De ugyebár, egy óra múlva...

Éva — Ella (súgva):

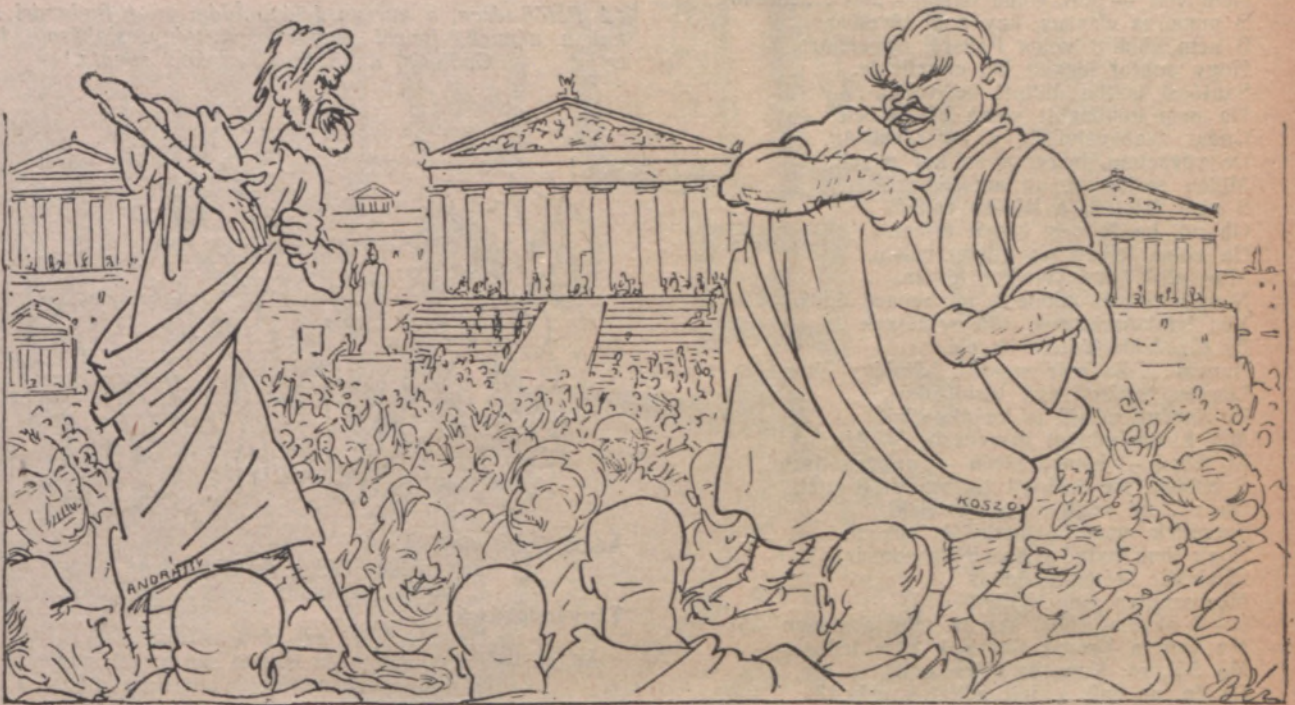
Jobbra

.A hallban. (Ádámhoz): Te, szükségem volna pénzre.

Ádám — dr. Lateiner:

Nincs egy vasam se, mind elhordtad immár.

Az athéni piacról

Első demagóg. — Odébb! ez a hely itten az enyém,
Veszélyben a hon, hogyha nem beszélék.

Második demagóg. — Akkor vesz el, ha szólsz. Bérenc, le innét!

(„Az ember tragédiája”, 5. szín.)

Éva — Ella:

A börzésnek mind pávaként ragyognak,
Holott csak butaságokat gagyognak.
A kiscgazdánék selymet hordanak,
És én?... közöttük szinte rongy-alak.
Szégyenkezem miattad, ostoba,
Mért lettél orvos?... Igazán csoda,
Hogy szert tettél ily hű s jó urinőre,
Hisz nem telik zsebedből hócipőre...

Ádám — dr. Lateiner:

Nem fáradok-e éjet és napot?
És tiszteletdíjul... hát mit kapok?...
Elárulom tudásomat miattad,
Hipnózis, telepátia s efféle
Kuruzsló-gyógymód a keresetem,
Miről tudom: hamis, azt hirdetem.
Pirulnom kell, mert hitványabb vagyok,
Mint síberek és engedély-kijárók,
Lakás-, trafik-hiénák, kik mind hisznek abban,
Mit tesznek, míg én hinni nem tudok,
De megteszem, mert így hozzájutok
Egy pernyi házi nyugalomhoz — olykor,
S nem bánom, hogy szakad fehérneműm
S nem élhetek, csak fölvergott-menűn,
Míg a te kosztod tejszín, torta, krém,
Felöltő rajtam s rajtad dupla prém.

Éva — Ella:

Szememre hányod, hogy mit áldozol!
És én?... Hol volt eszem?... Talán a holdban,
Mídön kétséges rangodhoz csatoltam
Jövőmet, noha kérőm volt nem egy,
Ki üzletkötni most börzére megy
S nem látogatni ronda pácienszt,
Ki meggyógyulván, alig hozza rendbe
Ruházatát, míg számláját sehogy...
Tán ebből éljek?... Türelmem kifogy.

S jobb körbe, mondd, nem általam jutál-e,
S a gazdag Kleinné nem azért utál-e,
Mert nincs — kimozdani is röstelem —
Egy bőrkabátom, csak tíz dzsömperem?!...

Ádám — dr. Lateiner:

Kétséges rang-e hát szellem, tudás?
Oh én nyomorult diplomás dudás!...
Homályos származás-e a Sugár,

Ki Schwartz vala s mivelhogy akkoron
Nem volt — lett volna bár! — „faj”, „ébredő”
S numerus clausus, úgy nem téved ő
S nem küldött volna Paksról egyetemre,
Hogy doktor legyen fia, egyetlenje.
Szatócsi boltba állított be volna,
Ha nem dühöngött volna bék'ídőben
Cudar szabadelvűség s tanszabadság.
De végzetem, hogy olyan kor nevelt,
Midőn serkenték az ambíciót
S nem értették a felsőbb csíziót.
Oh nő, ha te meg bírnál érteni,
Ha volna lelked oly rokon velem,
Mint első bundavételkor hívém,
Nem hordanál mindent, mi benned édes,
Vén bankdirektorok, ifjú szénészek
És tőzsdebizományosok elé,
Hanem... ha már muszáj, hát légy okos,
Legyen barátod egy kisbirtokos,
Ki remény nélkül is imádja Ellát,
Míg közbe minket disznózsírral ellát,
Ki téged — bamba lévén — nagyra tisztel
S boldog, ha boldogit tíz mázsa liszttel.
Oh nő, mi végtelen szerettelek!
Szeretlek most is, ámde fáj nekem,
Hogy nem tudod e szó közigazdasági
Értelmét: „réteg-eltolódás”.
Megmondom íme érthetően
(— S okulhat ebből úgy te, mint a nőnem —):
Ma nem a Krausz Simonok köre kell, —
Ma Sokoró, Kuna és Göre kell.
De én, de én?... mit adhatok neked?
Legfőllebb tán akció-szöveget,
S harisnyáidra guminak valót...
Miért tagadjam! Tudd meg a valót.
Együtt kell tőrünk, míg a sír felold,
S a sajt kilója hús lesz, mennyi volt.

(Fejét kezébe hajtja, Éva meghatva simogatja.)

Éva — Ella:

No, kedvesem, oly gyászosan ne vedd,
Ha kérek is tőled pénzt néha-néha,
Nem akarlak zavarba ejteni.
De ládd, az élet oly pazar, csodás,
S a nők között a konkurrenca
Oly raffináltan nagy az összeomlás
Rút napja óta, hogy az a pár ezer
Korona, mit te kínnal keresel,
Szintén kell nekem, rossz néven ne vedd,
Én tisztán őrizem meg a neved,
S ha iolt is esnék rajta, istenem,
A pucerájós hitelez nekem.
Jó éjt! Ah, mit tehet egy unzeráner?...
Holnapra tippet ad a börzeáner.

(Lemegy a hallba.)

MOLNÁR JENŐ

KILENCEDIK SZIN

(A Petőfi-téren, a kurzus delén, Ádám mint Budavári szónokol a népnek. Balról gumibotosok, tányérsipkások, jobbról Guillotin, a „Szózat” egykori rovata.)

Ádám (olytatja):

Egyenlőség, Világ és Népszava, —
E három szó, mely nyugtot sose hágy.

Tányérsipkások:

Halál reá, ki ezt olvassa ma!

Ádám. — Ezt mondom én is. Két szó menti meg
A mindenünnen megtámadt fajeszmet,
A jók számára mondjuk egyikét:
„Veszélyben kurzusunk!” s ők ébrednek,
A másikat zsidókra mennydörögjük,
E szó: „reszkessetek!” s megsemmisülnek,
S hogyha mindjárt vérengzők vagyunk is
És törvény ellen szól akaratumk,
Elvesszük tőlük mind, mi szép, mi drága:
Mozit, diplomát, boltot, trafikot.

I. ujonc. — Fegyvert nekünk, Salgót és Urikányt!
Bankbizományi boltot akarunk,
Hogy szolgálhassuk a szegény hazát.

Ádám. — Ej, ifjak, ej, a vér sietni késztet,
Vigyázat! — kurzusunk pár bankja „kész” lett,
Mert elfogyott az államjegyi készlet.

(Az ujoncok közül egy ifjú kilép.)

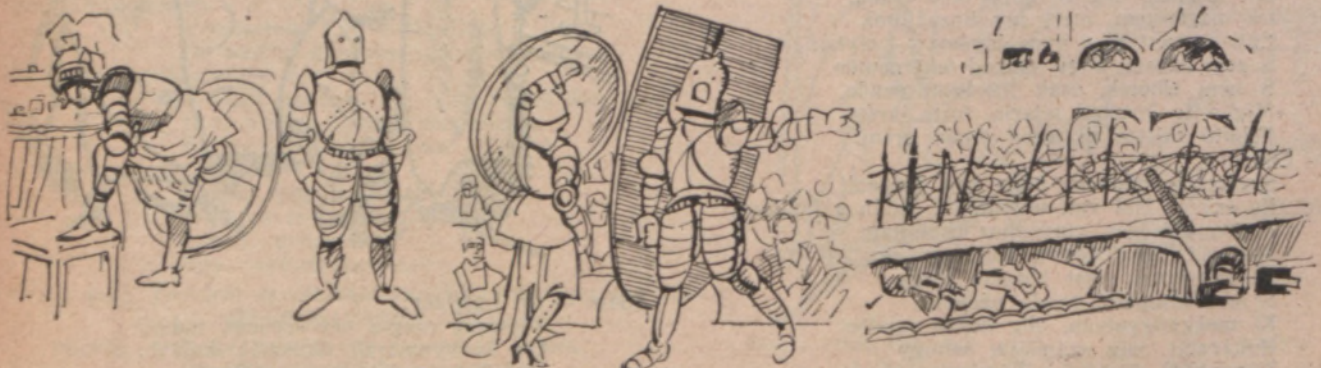
Az ifjú. — Nem bizol bennem? Lásd tehát, mit érek!
Tanulj meg bízni a botomba, kérlek.

(Botjával leüt egy arra sétáló „destruktívot”.)

Ádám. — Kár érte. Ifjú, mért e nagy sietség?
Néhány pofont előbb megérdemelt vón.

Tányérsipkások:

Vezess bennünket, oh dicső vezér,
Hogy vesszenek tovább is a jidók.

A SZINPAD VÉDEKEZÉSE

Lucifer mint házibarát

A modern Éva. — Anyának érzem, oh Ádám, magam.

(„Az ember tragédiája”, Utolsó szín)

Egy temetkezési vállalkozó:

Halál reájuk! Százszoros halál!

Ádám. — De alig van már zsé a nagy hazában.
Kitérnek ők, hogy meneküljenek.

(Fömlállítja a fajelméletet. Ezalatt néhány ifjú egy zsidó bárót és Évát, mint a báró nejét, odacipel a térre.)

Ádám (hosszan nézi őket):

Nem értem, szép nő, hogy mi vonz feléd,
De egy halálom és egy életem!...
Jaj, megbukott a fajelméletem.

Ádám (zordonan):

Miért e játék, húgom, én nem értem.
Egy Budavári nem kenceficéz.
Mert én vagyok e hírneves vitéz.

Éva (egy később megjelenő Nagy Endre-kupléból idéz):

Hős Budavári, mestere a szónak,
Nem tagadom.
De embernek is gyönyörű egy ember,
Nem tagadom.

Ádám. — Ne is tagadd. A szó itt mindhiába.
Látom, hogy támad lelkedben a vágy.
Eredj lakomba s várj meg ottan engem.
Őn, báró úr, szintén szabad, mehet.
A nagy zsidókat ütni nem szokásom.
Csak a kicsikre mászok, kéremásson.

A tömeg (morajlik és uccai botrányokat rendez).

Ádám. — Reménytelen csatázok végzetemmel.
Egy szempár im legottan leigáz.

I. tányérsipkás:

Ah áruló! E nővel összeszűröd?...

Ádám (dadog):

Bo-bo-bo-csánat, én ve-zér vagyok.

(Ereki ezalatt mint Robespierre a nép vállán fölemelkedik.)

Ereki. — Ah áruló, zsidókkal szóbaállasz?
Dühöngj, üvöls, nép! Dördülj, szörnyű válasz!

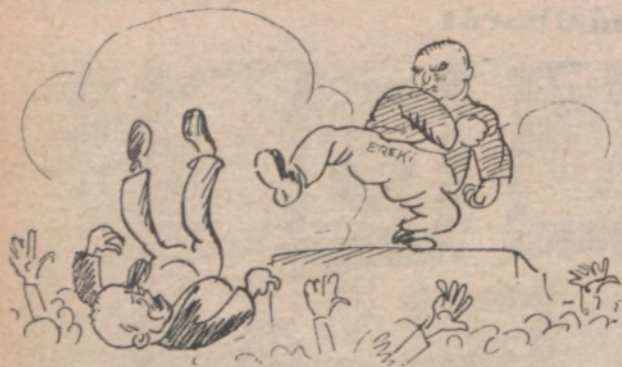
(Ordítás minden oldalon.)

Ereki. — Ne hagyjátok beszélni őt tovább!
Tudjátok, nyelve sima, mint a kígyó
S dadogni hogyha kezd, nem áll meg estig.

Éva (kacéran):

Ki vagy te szép, te daliás lovag?
S eljössz-e hétfőn fogadónapomra?

(A nép elkergeti Ádám-Budavárit, aki dühében cikket ír A Népbe.)

Ádám. — Jó, elmegyek, de írni van jogom.
Robespierre, megelőztél csupán,
De im ezennel fölszólítalak,
Hogy három hó alatt kövess ez úton
S oly niemand légy te is, mint lettem én.
(Elvész a névtelenség homályában.)

STELLA ADORJÁN

TIZENKETTEDIK SZIN

(Falanszter. Ádám mint Pekár, Lucifer mint Intim Pista.)

Ádám — Pekár:

Im, itt vagyunk hát, évezrekek aztán,
Hogy sírba szállt a fényes és dicső kor,
Melyben tevékeny vezetője voltam
A múzsafik dalos, serény hadának.
Lássuk, mit képes fölmutatni egy kor,
Amelyben (minthogy ezer év röpiült el)
Már nem Pekár az irodalmi szentszék.

Lucifer — Intim Pista:

Nyisd föl szemed hát, oh dicső vezérem
S tekints körül e tágas színpalak közt,
Hol elsőrangú, gondos rendezésben
Csodálhatod a távoli iövönek
Bizar csodáit ... Ámde csitt! ... Ki jó itt?

Tudós (belép kíséretével):

Nos, rajta, sorra jöjjenek elébem,
Mind, mind, akiknek meghagyott kötelmük
Ez új napon előttem megjelenni.

Munkafőügyelő:

Tizenhetes szám!

Egy anya. — Engem gyermekemmel

Rendelt be mára a tudós parancsa.

Tudós. — A gyermeket! Hadd vizsgálom fejét meg,
Hogy tér-, úrmérték- és csontrendszeréből
A csalhatatlan tudomány leszűrje:
Milyen pályára lesz használható?

(Különböző szerszámokkal méricskél)

No végre, egy pompás koponyaalkat,
Melyből kitünő államférfi lesz még,
Mert abszolút üres, akár a léggömb
S ennek folytán a legalkalmatosabb,
Hogy változó idők eszméi benne
Egymást könnyed siklással fölcseréljék.
Politikus lesz ... Fogjátok, vigyétek!

Anya (kétségbeesetten):

Nem, nem, könyörgök nektek esdekelve,
Ha ismertek irgalmat és kegyelmet,
A gyermekem, kit tápláltam, neveltem,
Hagyjátok nálam!

Tudós. —

Mily botor fecsegvény
E nőcselédnek hagymázos beszéde,
Mely tünt időknek balga ködvilágát
Ébreszti újra ... Zubbonyt és zuhanyt rá!

Ádám — Pekár (dörgő hangon):

Megálljatok, hitvány pribéki lelkek,
Ki ujjal nyúl ez asszony gyermekéhez,
Azt Dantonommal szúrom mellbe tüstént.

Tudós. — Tömlöcbe véle!

Lucifer (megérinti Ádámot): Álomkép, ne mozdulj!

Anya. — Nagylelkű férfi, mentsd meg egy anyának
Egyetlen szemefényét!

Ádám — Pekár. —

Sajna, semmit
Sem tehetek, de hős vigasztalásul
Olvasd legújabb novellámat!... Ime!

(Kéziratot ad neki)

Tudós. — És most elő a bűnös vétkezőkkel,
Kik megszegék a munka szent kötelmét,
Most elveszik majd méltó büntetésük.

Molnár Ferenc. — Jelen!

Tudós. — Mi vétkező?

Molnár Ferenc. — Nem tudom.

Munkafőügyelő. — E bűnös
Embernek az volt munkaként kiszabva,
Hogy különféle zabokat hegyezzen,
Ám ő e fontos munkát félbehagyta
S drámákat irt.

Tudós (elszörnyedve): Drámákat? Szörnyű téboly,
Átkos ragály! ... Borsón fogsz térdepelni.

Molnár Ferenc:

A borsón is telt házról álmodom.

Tudós. — Következő!

Zsilinszky Endre. — Jelen!

Tudós. — Bűnét!

Munkafőügyelő. — Ez embert

Azzal bíztad meg, oh tudós vezérünk,
Hogy négyszögletes táblácskákra fesse
E szókat: Kóser, Selpészach, Máczoh! ... Ám
Parancsaidnak fittyet hányva hetykén,
Kinyújtott ujjú kézt füstöt s emellé
Ily szavakat: Vissza Palesztinába!

Tudós. — Ah lázadó! Kisért a régi átok,
A zsidókérdés barbár hagyománya,
Hát nem tudod, hogy nincsenek zsidók már?

TIZENNEGYEDIK SZIN

(Az eszkimók földjén. Ádám mint jóvalutás Előkelő Idegen.
Lucifer mint Magánttkár.)

Ádám. — Mit járjuk e végetlen hóvilágot,
Hol még nagyobb a hó, mint Budapesten?
Itt is kurzus van és köztisztaság?

Lucifer. — Az eszkimók honába érkezünk.
Itt élnek ők piszkos kis kalibákban
És galibákban, s vadásztatnak a
Fókákra, mert a hölgyek itten is
Fehér fókákat hordnak prém gyanánt.

(Egy eszkimó a kalibából kilép rémülten.)

Ádám. — E korcs alak, kiről még Major is
Hízelt rajzot tudna csak csinálni,
Ez volna fajutódom? Szörnyűség!
Destruktív vérfertőzést sejték itt,
S trüsszentek szódra, wolfenau Wolff!

Zsilinszky Endre:

Tudós, ne rémíts! ... Kikről irok akkor
Vezércikkelyt a konstruktív lapokba?

Tudós. — Örült! Vigyétek! Ki következik még?
Munkafőügyelő. — Koroda Pál.

Tudós. — Mit vétkezett?

Főügyelő. — Egy kuplét

Kellett vón írni néki az alábbi
Mintára, amit vakszövegnek hívnak.

(Papirlapot vesz elő, fölolvassza):

„Puska, csuszka, kis mamuska,
Itt a fruska, fuccs, ha lusta,
Nyele fele bele még
Szele rég
E derék
Kicsi picí Mici nos
Mi csinos
Ha mégis ég is bár,
Csilli-bár
Lepipál,
Sári, Mári, lárifári micsinál
Hopp, hopp!”

Koroda Pál:

Nem, nem birom! Engedjete közép-
Fajtájú cselvígjátékot, avagy
Történelemfilozófiai
Tragédiát írnom! Negyvenezer
Író nevében követelem ezt,
Halál Herczegre és Szomorýra!

(Elviszik)

Lucifer — Intim Pista (Ádámhoz):
Nos, nagyuram, hát tetszik ez a kor?

Ádám — Pekár:

Elég, elég e képből! Megcsömörlék.
Vezess, vezess új útra Lucifer,
Azaz nem újra, csak a régire,
Amelynek piros bársonyszőnyege
Államtitkári trónomhoz vezérel,
Ahol csak zűrös, rossz álom gyanánt
Emlékezem e tébolyult világra,
Amelynek, horribile dictu! már
Nem Pekár Gyula a mindenkori
Mindenkoriája ... El!

Lucifer — Intim Pista. — Szakaszhatar!
Hé, függönyös, új kép következik.

GÁCS DEMETER

EMBER KÜZDJ
AZ INFLUENZA ELLEN
ÉS BIZVA BIZZÁL
A LYSOFORMBAN

Eszkimó. — Megesküszöm mindenre ami van,
Hogy, bárha nincs lakásbizonylatom,
Kérvényt adtam be, s megígérte rá
Az Északsarki Lakáshivatal,
Hogy megkapom az írást majd, ha fagy.
S hiába várom... Ez se fagy nekik!

Használt ön már
ZoZó
kölni vizet?

Különben is csak lyuk a kalyibám,
Féllépés hosszú bolhalábbal is,
És ennek is kétharmadát minap
Elrekvirálták egy jégtáblabíró
Számára, ki az egyke rendszerét
Egymásután vagy harmincszor követte.
Kegyelemet kérek, irgalmazzanak!

Ádám. — Bár stilszerű, hogy hidegen fogadsz,
Jó eszkimó, mégis megkérdem,
Minek vélsz minket?

Eszkimó. — Lakáskeresőknél,
Mert máskülönben meg nem érthetem,
Hogy mit jelent e vizit.

Ádám. — Sose félj!
Lakásom van két árnyas fa alatt
Paradicsom 1. szám, s remélhetem,
Hogy örökös főbérlő maradok,
S az égi végrehajtó sohasem
Tesz majd ki onnan.

Lucifer (félre): Na, na, tammadoch!

Eszkimó. — Oh hála Jégnek, ha nem jöttetek
Lakásért, akkor minden rendbe van.
Avagy talán az öröm korai,
S ti ellenörök vagytok? Az adót,
A forgalmi, vagy a kereseti
Vizsgálgatjátok? Nincs itt forgalom,
S nincs haszon. Sok itt a humorista,
S kevés a móka. Konkurrencia
Agyonnyom minden existenciát:
A jég hátán megélni oly nehéz.

Ádám. — Magad ne izgasd, forgalmi adód
Nem kérjük számon, csak kéjutazunk.
Ez a szín már a tizenegyedik,
A peches számon már túl is vagyunk.
Remélhetőleg jóra ébredtek,
S baj eztán sem lesz a vízum körül.

Eszkimó. — Ha messziről utaztok, jó urak,
Mondjátok meg, hogy áll az eszkimó-
Kifizetés Zürichben és a „Jég”
Leolvadt-e a legutóbbi besszben?
Pár jó tippért szívesen od'adom
B. hitvesem akár egy pásztorévre,
S még hozományt is adok: egy kötés
Nyers fókabőrt ab Északi Sarok.

(Éva Ádám nyakába borul.)

Éva. — Szervusz, pofám. Jövendő gyermekemnél
Apának kezdjed érzeni magad.

Ádám. — Segítség, Lucifer, el innen, el!
Vezess retour! Már ez a bolt se kell.
A Föld egy város, még pedig — Lipót.

Lucifer. — Ébredj hát, Ádám! Kell egy gumibot?

BARNA GÁBOR

Ki mit idéz Madáchból?

Beregí Oszkár — Bakó Lászlóhoz:

„De ím ezennel fölzsóllítalak,
Hogy három hó alatt kövess ez úton.
Bakó, ügyes légy, — őrlást vesztesz el.”

(Kilencedik szín)

Önálló töprengés

— Vajjon kíváncznak-e ezeketán a képviselő urak Zala-
egerszegre?

Ki mit idéz Madáchból?

A szociáldemokrata:

„Oh, jó e kor, mely — — —
Bíróul lép föl, büntet és emel!” (Nyolcadik szín)

Hócipő és **sárcipő** legjobb javítható
minőségben kapható és
Neumann Gézá-nál,
VI., Nagymező-u. 44. Telefon 138-77.

TIZENÖTÖDIK SZÍN

(A Paradicsom-bódé előtt. Wolff úr, Ádám mint Zichy János,
Lucifer mint Vázsonyi, Éva mint Gépírónő.)

Wolff úr. — Ne légy levert, hisz pakli lesz a vége,
Addig te légy a fék, míg én a gége.
Igy ketteskén majd csak megegyezünk,
Hiszen magunkhoz van elég eszünk.

Lucifer — Vázsonyi (félre):
Mint látom, itt családi pakli készül,
Ál-harc után kibékülnek vitézül.
Jó lesz azért vigyázni s lenni résen,
Legyen az ember ellenzéki részen.

Ádám — Zichy (Wolff úrhoz):
Uram, mi lesz jutalmam végre is?
Avagy a néppártot már elfeledted,
Mely szülte és nevelte ezt a kurzust,
Nem tudva, hogy ily szörnyen elfajul?

Wolff úr. — Ne kérdd a titkot, mit jótékonyan
Most eltakar Bethlen gróf vaskeze.
Olvasd el olykor dörgedelmeim,
Mik csattanókkal uccán végeződnek
S tudod legott, mi a fajvédelem.

**MENNYEI
ÉLVEZET EGY CSÉSZE
KOTÁNYI TEA
→ TERÉZ KÖRÚT 7 ←**

Riport az uccáról!

KELL

A rendőr. — Hé, ezért maga legalább négy heti áristomot kap.
A tolvaj (miután kiitta az egész üveg *Szent István Porter-sört*): Annyi baj legyen! Olyan jó volt, hogy az a négy hét meg se kottyán, amit kapok érte.

Lucifer — Vázsonyi:

Valóban, melyre lépsz, dicső e pálya!
Tégy tányérsapkát tisztés kobakodra
És vaskos gumibotra támaszkodva
Búsulj azon, hogy mért adtad magad
Tilalmas, felelőtlen harcmódorra.

Ádám — Zichy:

Ne gúnyolj, oh Lucifer, ez a frocli
A sodromból is képes még kihozni,
Pedig a közreműködésem jó lesz,
Különben mindég megmarad a gólesz.

Wolff úr. —

Ha jól ügyelsz, a „Szózat” zúg feléd,
Megérti azt a vice és cseléd,
S te, művelt gróf, te meg ne értenéd?
Link Lucifer, te holtodig *dumálj*,
Legyél sűrű epe, savanyu máj,
Legyél örökre csöpp minoritás,
Míg én a pesti lordmayorítás.
Pukkadhatsz, amíg Gál Jenőd kimén:
Enyém marad a lipicai mén.

Angyalok (engedélyesek) kara:

Szabadon bűn és erény közt
Válogatnak, cselekednek,
Milyen jó is lenni itten
Felelőtlen elemeknek.
Kik négy éve fittyet hányának
Jognak, rendnek, rendnek, jognak;
Ha magunkat meg nem fogjuk,
Minket ugyan meg nem fognak.

Éva — Gépirónó:

Ah, értem a dalt, máris kopogom.
(*Magában.*) De a jövő zenéje mégsem ez.
Más lesz, be más, a gramfon-lemez.

(Ádámhoz, sűgva.) Előbb nem mertem én meg-
[mondani:

Egy destruktív gonosz, a hajdani
Barátom pár hónapja megkísértett
És liberális szókkal — mikhez értett —
Levett lábamról. Ime a kamat:
Anyának érzem. Ádám, magamat.

Vázsonyi — Lucifer (magában):

Mi?... Rassay már itt is megelőzött
S ilyen kemény libát puhára főzött?!
De mindegy, a csábító bármelyik:
A gyerekben majd örömem telik.

Ádám — Zichy:

Apa vagyok! S fejem föl gondba' máris,
Fiam, mi légy: bunkós vagy liberális?

Wolff úr. —

Madách azt mondta: küzdj és bízva bízzál,
De én aszondom: zsidóba ne bízzál!
Rossz csattanót csinált szegény Madách,
Légy csattanóm te, éji tüzmadách!
(*Függöny erre Zürichben lemegy.*)

Mr + Br

Ki mit idéz Madáchból?

Borsszem Jankó:

„Egykor nevetni fognak az egészen.
Az államférfit, kit nagynak nevezünk,
Komédiásnak nézi az utókor,
Ha a valódi nagyság lép helyébe.”

(Tizedik szín)

Bethlen István gróf:

„...Ki lenne elég vakmerő
Itélni a közélet emberéről?”

(Kilencedik szín)

Ki mit idézne Madáchból?

Haller István (a numerus clausus megalkotása után):

„Szép tréfa volt. Mi jó az értelemnek
Kacagni ott, hol szívek megrepednek.“

(Ötödik szín)

Wolff Károly:

„Az oktalan bámul és azt hiszi:
É szép szavakkal szellemet idézünk,
Pedig fogás csak az egész, takarni
A szemfényvesztés mesterségeit.“

(Tizedik szín)

Károlyi Mihály:

„Körültekintek e széles világon,
És égen, földön nem lesz egy rokon,
Nem egy barát, ki biztasson vagy óvjon.“

(Harmadik szín)

Az ébredő:

„Valakivel próbáljunk összetűzni,
Ez izgató és férfias multság.“

(Tizenegyedik szín)

Pesti polgár (akit éjjel felelőtlenek „igazolnak“):

„Ily harcban állni száz elem között
Az elhagyottság kínos érzetével,
Mi szörnyű, szörnyű!“

(Harmadik szín)

Andrássy Gyula (amikor liberálisból reakciós lett):

„... keservesen esik bár,
De mit tegyünk, ez a néphangulat.
Ki kockáztatja minden birtokát,
Dacolva a fölgerjedett habokkal!“

(Ötödik szín)

Ha Petőfi ma élne, melyik ujságnak dolgozna?

A *Borsszem Jankó*-nak erre a kérdésére az eddig beérkezett válaszok közül a legelméletesebb H. A. pályázata. Ezt írja:

„Petőfi valószínűleg a „Szózat“-nak írta. Egyik versében ugyanis ezt olvassom: Nincsen nyugta a magyarnak... Ulain úr, a Szózat egyik spirítus rectora, bizonyította be legteljesebben a Rassay-afférban, hogy tényleg — nincsen nyugta.“

A válaszok beküldésének határidejét február végéig meghosszabbítottuk. A pályázatokat *Petőfiből* vett idézetekkel kell fölszerelni. A három legszellemesebb pályázat beküldői értékes jutalomban részesülnek.

PALA TINUS

ÁSVÁNY VIZ

SZT.
MARGIT
SZIGET

ÜDIT,
JÁRVÁNYOK-
TÓL MEGÓV

Csokolni való az a gyermek-
fotográfia, mely
Veres gyermekfénykép-specialista műter-
mében készült: V., Harmincad-utca
3. sz. Tel. 135-70 (Erzsébet-térnél).

BORSSZEM JANKÓ A SZINHÁZBAN

Uj színházi tábla

PADLÓRA KÖPNI ÉS MENNYEZETRE LÖNI TILOS!

Rémhír

- Hallottad, hogy a Fővárosi Színházat becsukják?
- Miért?
- Mert sortűzveszélyes.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A *Borsszem Jankó Madách-számát kedden, január 23-án zártuk le.* — T. K. Hangulatos, meleg sorok. Minthogy azonban házi kultuszt nem üzünk (mindenkor átengedve ezt a divatos ízléstelenséget az irodalmi klikkeknek), az ön szép verseit ilyen formában nem használhatjuk. Bizonyára pótolni fogja őket általános értékűekkel. Egyébként az invokált poétáról, akinek nagyráhivatottságát mi láttuk meg s értékeltük elsőkül, ide-stova egy esztendeje nem hallunk hírt. — K. J. (*Békéscsaba*.) Elsőrendű csodabogár, díszpéldány a B. J. múzeumában. — **Medikus.** — Talán itt. *Kérdés:* Mi lesz Epsteinből, ha kijön a Sörház-uccából? *Felelet:* Klepstein. Különben kettő-három sikerült. — **Falusi.** Az első kettő, sajnos, túlságosan ismert, a harmadik gyöngécske. Várjuk az elméesebb folytatást. — *Több levélről a jövő számban.*

Szerkesztik: **Momár Jenő és Bér Dezső**

A szerkesztésért felelős: **Molnár Jenő**

Kiadótulajdonos: **Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.**

Igazgató: **Szekeres Rudolf**

Dr. PAJOR

SZANATÓRIUM ÉS VIZGYÓGYINTÉZET

BUDAPEST, VIII., VAS-UCCA 17

BEL-, IDEG-,
SEBÉSZETI BETEGEKNEK
KÜLÖN SZÜLÉSZETI OSZTÁLY
NŐBETEGEK ÉS UROLOGIAI BETE-
GEKNEK KÜLÖN OSZTÁLYA
ORTHOPÄD- ÉS ZANDER-
GYÓGYTERMEK

Hamis fogakat darabját 400 K-ig veszek, aranyat és ezüstöt legmagasabb árban.
Wyschograd, Tisza Kálmán-tér 13. Levelezőlaphívásra jövök

1923-ban hol vásároljunk?

A Zenepalotában

Sternberg-rendszerű Etofonok és lemezek; Sternberg-féle verklik (kottákkal); Sternberg önműködő zenélő-művei; Sternberg hangszergyár összes mesterkészítményei:

VII., Rákóczi-út 60

hegedű, cselló, lant, gitár, mandolin, fuvola, tárogató, cimbalom, harmónium, hárfá stb. stb.

Sternberg angol zongorái.

Képrejtvény

A megfejtők között kilenc jutalmat sorsolunk ki. Jutalmat csak lapunk előfizetői nyerhetnek. Jutalmaink a következők:

1. 10 üveg Farsangi sör, a Polgári Serfőzde gyártmánya (házhoz szállítva),

2. Egy nagy doboz „Virág“-féle dessert,

3. egy Sphinx-„BI-OZONE“-készlet (egy üveg szájvíz, egy doboz kettős francia fogpor, egy tégely fogpaszta),

4. egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcs,

TELEFON: 18-08

5. egy kis üveg

6. egy nagy üveg ZoZó kölni víz,

7. egy kiló Szent István-malátakávé,

8. két pár Berson-gumisarok (férfiaknak és nőknek),

9. egy nagy palack RAPIDOL folyékony fémtisztító szer.

A Borsszem Jankó 2869. (3.) számában közölt képrejtvény helyes megfejtése:

Felelős egyének

A multheti számunkban megjelent talány helyes megfejtését 43-an küldték be. Nyertesek: 1. Klein Emil (Budapest, VII., Kazinczy-ucca 6/b), akinek tíz üveg Polgári Serfőzdei Farsangi sör; 2. dr. Gál Dénes (Győr), akinek egy nagy doboz „Virág“-féle desszert; 3. Held Fülöp (Budapest, VI., Lovag-ucca 6), akinek egy Sphinx-„BI-OZONE“-készletet; 4. Sebes Lajos (Budapest, VI., Nagymező-ucca 56), akinek egy üveg „Oceán“ jam, befőtt vagy egy doboz cukrozott gyümölcsöt; 5. Szabó Lajos (Budapest, VI., Király-ucca 82), akinek egy kis üveg Hungaria Casino habzóbor; 6. Kis Béla (Urkút), akinek egy nagy üveg ZoZó kölni vizet; 7. Adorján Ernő (Makó), akinek egy kiló Szent István-malátakávé; 8. dr. Szöllősy Lajos (Budapest, VI., Gróf Zichy Jenő-ucca 3), akinek két pár Berson-gumisarkot; 9. özv. Horváthné (Gyula), akinek egy palack „RAPIDOL“ folyékony fémtisztító szert küld a kiadóhivatal.

Művészi fényképészet

„MONA LISA“

Erzsébet-körút 20.

Telefon.

KABATA CSOKOLADÉ

VALÓDI
ÉS
FINOM

Szakorvosi rendelő

vér- és nemi beteg
gek részére.

Ezüst Salvarsan-oltás!

Rendelés egész nap.

Rákóczi-út 32, I. em. I., a Rókus-kórházzal szemben.

VIRÁG OSZKÁR

CSOKORKA- ÉS CSOKOLADÉ-ÁRÜGYÁR R.-T.
BUDAPEST, VII., NEFELEJTS-UTCA 12.

Saját gyártású

férfi-fehéreműek
nyakkendők, úri divatárúk

NYAKKENDŐHÁZ

IV., Kigyó-utca 5 (Klotild-palota).

Nyakkendők nagyban is.

**Brilliánsokat, gyöngyöket, régiséget bár-
kinél drágábban vesz**
Székely Emil ékszerüzlete, Budapest, Király-u. 5f.
(Teréz-templommal szemben)
Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-3E.

RATIO
CIGARETTAPAPIR

**ARANY-
SZÓKE
HAJ!**

Van ennél szebb?

A felülmulthatatlan Hyvarjon-féle „ONO“ Golden Hair Wash világosbarna, vörös, szőke vagy fekete haját fokozatosan világossá, majd aranyragyogásúvá változtatja át. Nem festőszer. Teljesen ártalmatlan. Számtalan esetben kipróbálva. Csodás eredmény.

Egy nagy üveg K 400.-
Főraktár: Budapesten Török József gyógyszerár, Király-u. 12. Operagyógyszertár, VI., Andrássy-út 26. Kartschmaroff-drogéria, Rákóczi-út 50 és Erzsébet-körút 1; Róna-drogéria, VIII., József-körút 50.

Szőnyegeket régi rongyosokat is, a legmagasabb áron vesz vagy cserél
**TUDUK TIVADAR szőnyegjavító és tisztítótelepe, VI., Dálnok-
utca 12/a. Fióküzlet: IV., Ferenciek-tere 9, I. em. Telefon 45-53. Meghívásra házhöz jön.**

Művészies képkerekek
Kézimunkák szakszerű keretezése
Váradi Bélánál, Budapest, Andrássy-út 43.

Szabadon Madách után

Lucifer. — Mondottam, gyermek, idd és hívva hízzál!